

[Oluf Pedersen.]

af to Familier den ene er barnløs, og den anden har fem Børn, beskatter man Familien med de fem Børn med 100 Kr. ekstra. (Latter). Det er det virkelige Forhold, som ærede Medlemmer ikke behøver at le af. Denne Slags Foranstaltninger, hvorved man altsaa prøver paa direkte at straffe dem med de mange Børn, virker som Barnemord. Og naar man ser, at der skal gives Kommunehjælp for denne Fordyrelse af Margarinen, er det netop et direkte Udtryk for, hvor skadeligt et Forslag som dette vil virke.

Man siger, at dette Forslag skal være demokratisk. Ja, hvis det skal være demokratisk at gennemføre et Lovforslag, der rammer de daarligst stillede, er man vist nok inde i en ny Form for Demokrati. Man siger, at Produktionen er for stor, og saa vil man have Produktionen ned. Hvad er det da, man gør? Paa den ene Side fordyrer man Varerne med det Resultat, at Overfloden bliver større, og samtidig forsøger man kunstigt at hæve Priserne paa de Varer, der skal bruges; det vil sige, at man faar paa den ene Side en større Produktion og paa den anden Side mindre Plads for Afsætning, og det vil atter sige, at der bliver mere og mere, som man skal overflødiggøre, saaledes som man ogsaa er inde paa det.

Vi er afgjort Modstandere af denne Skat, og efter de Oplysninger, der er givet herfra, er Radikale og Socialdemokrater jo enige med os. Det vil sige, at vi i Dag aabenbart staar over for dette, at vi har et Mindretalsstyre her i Landet. Det er et Mindretal, der bestemmer, hvilke Love der skal gennemføres. Jeg vil dog sige til de to Partier, Radikale og Socialdemokrater, at saa let faar de nu ikke Lov til at løbe fra deres Ansvar. Naar Vælgerne giver dem Flertallet, har de ogsaa Pligt til at bruge det. De har selvfølgelig Pligt til at bruge det til at hindre Gennemførelsen af et Forslag som denne Margarineskat. Det er meningsløst, at de to Partier, der har Flertallet her i Tinget, siger: Vi er Modstandere af denne Skat, men vi gennemfører den alligevel! Man kan lige saa godt aabent sige, at man er Tilhænger af Margarineskatten. Men man vil helst ikke have noget Ansvar for den.

Jeg tror ikke, at man i det lange Løb vil opnaa noget som helst ved det Forsøg, der her gøres med at bøje Knæ for Landstinget. Jeg tror, det vil blive en daarlig Form for den Kamp mod Landstinget, man

har proklameret. Det er saadan i det politiske Liv, at de, der bøjer Knæ og finder sig i alt, altid bliver holdt for Nar. Det har vi et udmærket Udtryk for i, hvad et Parti som Det radikale Venstre faar ved dette Lovforslag. Jeg har læst det omhyggeligt igennem, og jeg kan ikke se, hvad det er, de Radikale faar, andet end Lov til at betale. (*Andreassen [Forsinge]*: Det siger ikke ret meget!). Nej, det siger ikke ret meget, siger det ærede Medlem, der sikkert vil komme op og fortælle os, hvad det er, de Radikale faar. De faar Lamperøg!

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at dette Lovforslag om en Kornordning, om en Fordyrelse af Smør og en Fordyrelse af Margarine var en Sejr for Regeringspartierne. Jeg maa sige, at hvis det er den Slags Sejr, Regeringspartierne skal tage ind, ønsker jeg ikke, at Regeringspartierne skal sejre ret meget.

Med Hensyn til Kødordningen gælder det, at der ikke er nogen væsentlig Ændring. Det blev i September, da der blev forelagt Forslag om Fornyelse af Kødordningen, sagt af den højtærede Landbrugsminister, at Resultatet af den sidste Vinter gennemførte Kødordning var en Stigning i Kødpriserne fra 20 Øre til 23½ Øre, som man kan se af Noteringen. Nu vil jeg nok have Lov til at spørge Landbrugsministeren, hvorledes han vil opgøre Fortjenesten af Kødordningen i Dag, da Forholdet er det, at den sidste Notering forud for Kødordningens Udløb var 19½ Øre, altsaa ½ Øre lavere end dengang, man gennemførte Kødordningen. Hvis man bruger Landbrugsministerens egen Maalestok, er der ikke en eneste Smule Fordel for Landbrugerne ved den gennemførte Kødordning; derimod ved vi, at Byerne kom til at betale Kødet meget dyrere.

Hvad Svineproduktionen angaar, er Forholdet det, at vi fra vor Side har tiltraadt og stadig kan tiltræde en Regulering med Hensyn til Eksporten, derimod har vi modsat os en kunstig Fordyrelse herhjemme. Og vi har haft den Tilfredsstillelse, at da det kneb med Afsætningen, maatte man i Virkeligheden give Dispensation fra den gamle Afgift og tillade Folk at købe Svin uden Afgift, saaledes som det hele Tiden er krævet fra Retsforbundets Side.

Jeg vil dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg finder, det er ganske urimeligt, at man har tilladt Handel Mand og Mand imellem uden Afgift, men ikke tilladt Slagterne at handle uden Af-